Festivitats - Sant Pere i Sant Pau

Per JosemiE el dl., 23/06/2025 - 00:00

Ac 12,1-11
2 Tm 4,6-8.17-18
Mt 16,13-19

El record de St. Pere i St. Pau, units tots dos, en la celebració d'avui diumenge -solemnitat- ens mostra unes notables diferències: de temps, d'història personal, de temperaments, concepcions, maneres d'entendre i actuar... I, alhora, ens mostra també com un immens i definitiu amor és capaç d'unir, dirigir i orientar a la mateixa font de vida. A la mateixa inspiració. A la mateixa persona: Jesús.

I ens mostra com, dins la comunitat cristiana, la unitat en la diversitat neix de la trobada personal amb Jesús i l'adhesió a ell. És Jesús qui ens uneix en comunitat. I ens envia.

Aquestes lectures, llegides avui, diada de St. Pere i St. Pau, ens ofereixen 3 ajuts per al nostre viure. I ens mantenen una pregunta sempre vigent.

1.- Descoberta.

Tots dos apòstols rellegint la seva experiència de vida -més completa, o més cenyida a moments o episodis concrets- descobreixen, cada un, la presència de Déu en ella. Descoberta sempre amb el seu toc de sorpresa i novetat, per més que intuïda i sabuda.

Podem preguntar-nos nosaltres si rellegim i sabem trobar en les nostres vides la presència sorprenent i discreta del Déu de Jesús. Podem preguntar-nos, fins i tot, si ens atrevim a mirar així les nostres vides i deixar-nos sorprendre i acaronar per la seva presència continuada. Podem entendre la nostra vida -amb tots els seus colors i foscors- com un itinerari continuat de crida i de recerca. D'acollida i de trobada.

Pere i Pau se senten agraciats. Ell hi és. Ell actua.

2.- Units a Jesús.

El passat és el que és. Infidelitat, incomprensió, persecució, dubtes i clarividències indubtables. I, venint d'aquests passat, ara, el que més importa és estar amb Jesús. Viure en Ell, per Ell i per a Ell. La meva vida és Crist.

Paradoxa i misteri. Habitat, però. Soc qui soc. Soc jo i és la meva vida. I, alhora, soc viscut. És Crist qui viu en mi.

És Ell qui omple de vida i sentit el meu viure. Les circumstàncies que m'envolten, m'afecten. Evidentment! Però qui de debò és la font de la meva acció, la meva entrega, la meva alegria, el goig de viure -també enmig de l'adversitat- i el sentit i motiu de la meva vida es Jesús, el Crist. És Ell. I sense Ell... la vida seria un absurd total. Sense horitzó.

3.- Missió.

Ai de mi, si tot això m'ho guardava per a mi mateix!!! Ai de mi si no evangelitzo!!! Descobrir i estimar Jesús mobilitza. Fa sortir enfora. De l'abundància del cor en parla la vida. Aquest do, aquest tresor, és per oferir-lo i compartir-lo. Enviats a transparentar i testimoniar amb el nostre viure. És Jesús qui ens envia. I Ell mateix ens adverteix que les dificultats, les incomprensions, la persecució i la creu formen part de la missió.

4.- La pregunta més important.

I, vosaltres, ¿qui dieu que soc jo?

Aquesta pregunta, que Jesús dirigeix als deixebles, és la pregunta més important de les nostres vides. De la resposta que donem depèn tot. Ho afecta tot. Ho toca tot. La resposta configura totalment el nostre viure. Mai no la podem donar per tancada ni acabada. L'anem responent dia a dia. Sempre oberta. Sempre vigent. Sempre interpel·lant. Sempre més enllà.

La pregunta de la nostra vida.

Fotografia de Ron Lach

ETIQUETES
UNITAT DIVERSITAT MISSIÓ